10. Kuninkaan puheilla

Aamulla dengi ja kuninkaan hovimiehet tulivat hakemaan matkalaiset kuninkaan puheille. Hovimiehet olivat pukeutuneet hienostuneisiin kirkkaanvärisiin ja koristeltuihin univormuihin. Dengi Mango myös oli selvästikin pukeutunut parhaimpiinsa, ja hänellä oli erilaisia kunniamerkkejä ja riipuksia. Kenelläkään ei ollut aseita, ja vartiomiehet jäivät aseineen vastaanottosalin ovensuuhun.

Salissa seisottiin koristellun valtaistuimen edessä, kuningas, Alfa 1:n ”Faarao”, ei ollut vielä saapunut. Valtavassa salissa oli vieraiden lisäksi monilukuinen joukko paikallista ylimystöä ja ulkomaiden lähettiläitä. Salin maalaukset, mosaiikit ikkunoissa ja ornamentit seinillä, lattialla ja katossa yhdessä monilukuisten kirjavien vaatteiden kanssa oli henkeäsalpaava näky.

Matkalaiset ohjattiin aivan valtaistuimen eteen. He olivat selvästi kunniavieraita ja audienssi oli heitä varten.

Kuului terävä komentosana, keihästä kopautettiin lattiaan kolme kertaa: ”Kuningas saapuu!”

Paikalliset egyptiläiset lankesivat maahan kumartamaan. Ulkomaalaiset kumarsivat kohteliaasti. Vartiomiehet seisoivat haara-asennossa silmä tarkkana, keihäät kunnia-asennossa. Kuningas saapui puolisonsa ja hovinsa kanssa juhlallisin askelin ja istuutui valtaistuimelleen. Hänellä oli suuri, kultainen kruunu, jota koristeli heraldisesti tyylitelty kotkanpää. Kädessä oli kaksi erilaista valtikkaa ristikkäin. Kuningattarella oli myös kruunu ja jalokivin koristellut kultaiset vaatteet. Molemmat olivat ryhdikkäitä ja viisaan, arvokkaan, sivistyneen ja myös kauniin ja komean näköisiä. Iältään he olivat noin nelikymppisiä.

”Aika lailla samanlaista kuin Egyptissä” ajatteli Samuel mykistyneenä kaikesta kauneudesta ja loistosta ja valtiaista hehkuvasta hypnoottisesta arvovallasta.

Faaraon päännyökkäyksestä visiiri sai puheenvuoron ja kuuluvalla äänellä tervehdittyään kuningasparia ja toivotettuaan kaikki vieraat tervetulleeksi hän siirtyi esittelemään päivän kunniavieraat:

”Nämä kummallisesti pukeutuneet (matkalaiset olivat vaihtaneet päälleen lentopukunsa) vieraamme ovat hyvin erikoisia lähettiläitä. Meidän, ja meidän pappiemme ja tiedemiestemme on vielä tutkittava ja arvioitava heidän kertomuksensa, voiko se pitää paikkansa. Mutta kerron, mitä he ovat sanoneet. He ovat tulleet planeetalta, jonka nimi on Tellus ja se kiertää tähteä, jonka nimi on Tara meidän tähtitieteessämme. He siis väittävät, että tähdet taivaalla ovat samantapaisia kuin nämä meidän tähtemme, ja niitä kiertää planeettoja niin kuin tämä meidän planeettamme.

Jos tämä on totta, niin pappimme ovat ehkä hieman kiukkuisia, kun meidän on joka päivä rukoiltava, että aurinkomme syntyisi varmasti uudestaan. Tämä vieraiden käsitys on kyllä aika looginen ja ymmärrettävä, kun olen sitä mietiskellyt, ja tähtitieteilijämme olivat aika innostuneita. Myös muinaisen Hispiksen asukkailla oli samantapaisia käsityksiä.

Ehdotan siis, että samalla kun avoimin mielin tutkimme asiaa, toivotamme vieraamme tervetulleiksi ja annamme heille Taran Telluksen taivaallisten lähettiläiden virallisen aseman.”

Faarao oli kuunnellut keskittyneesti ja katsellut tutkivasti matkalaisia. Hän nousi seisomaan ja kohotti kätensä:

”Siunattu olkoon suuri jumalamme Haros, maamme Karbidin jumala kun hän on antanut minun nähdä tämän tapahtuman, josta profeettamme ovat ilmoittaneet isoisälleni.”

Ja kääntyen matkalaisten puoleen hän lisäsi:

”Olkaa tervetulleita lähettiläät! Visiirin ehdotus on hyväksytty. Mitä haluaisitte sanoa koko salille, ennen kuin vetäydymme keskustelemaan?”

Samuel astui eteenpäin muutaman askeleen, kumarsi ja yritti keksiä järkevää sanomista:

”Arvoisat kuninkaalliset ja heidän vieraansa, arvoisa hoviväki. Me olemme matkanneet seitsemän vuotta avaruusaluksellamme ja tämä on meidän ihmiskunnallemme tärkeä ja suuri tutkimusretki. Meille on aivan valtavaa olla täällä teidän keskuudessanne ja nähdä kaunis planeettanne ja saada tutkia ja nähdä, millaista on toisen tähden planeetalla. Varmaan ymmärrätte, kuinka sydämemme paisuu. Ja olemme äärimmäisen kiitollisia tästä ystävällisestä vastaanotosta, mistä olemme saaneet nauttia. Ehkä tässä ei nyt sitten muuta kannata sanoakaan, meillä on kaksi vuotta aikaa vaihtaa kokemuksia, ja olemme aina kaikkien tavattavissa, ja tulemme vaivaamaan teitä kaikenlaisilla kysymyksillä.”

Kaikilla olisi ollut lukuisasti kysymyksiä, mutta Kuningas omi vieraat itselleen ja kuninkaalliset, vieraat ja tietysti muutama vartiomies ja asiantuntijoita ja visiirejä siirtyivät palatsin sisätiloihin.

Faaraon haastattelussa

Tämä joukko siirtyi tilavaan huoneeseen suuren pöydän ääreen. Kuningas ja Samuel istuutuivat vastakkain. Kuningas komensi tarjoilijoita, ja höyryävää keittoa tuotiin kaikille. Pöydässä oli jo ennestään monenlaisia herkkuja: kalaa, ”kanaa”, ”ankkaa”, riistaa, ”nautaa”, vihanneksia ja hedelmiä. Paikallisia, ja matkalaisille tuntemattomia, mutta herkullisia ja taitavasti valmistettuja ja maustettuja.

Aterian lomassa kuningas viritti keskustelua:

”Oletteko hyvin levänneet ja terveessä kunnossa?”

”Olemme levänneet ja hyvässä kunnossa. Matka oli tietysti rasittava, seitsemän vuotta aika yksitoikkoista elämää. Voitte kuvitella, kuinka mukavaa on nyt olla tässä maan kamaralla ja avoimen taivaan alla vapaana liikkumaan joka suuntaan ja katselemaan maisemaa osana sitä. Kuinka on teidän terveytenne ja vointinne?”

”Kiitos hyvin, sairauksia on ollut mutta nyt on kaikki hyvin. Valtakunnassakin on rauha eikä ole nälänhätää eikä kapinoita.”

Kuninkaan arvovalta näkyi hänen syömistavoistaan, istumapaikastaan ja palvelijoiden avustamisesta ja kunnioituksesta. Kaikesta näki, että tämä alentuminen samaan pöytään oli harvinainen kunnianosoitus.

Seuraavaksi kuningas halusi tietää maapallosta ja matkan laadusta ja vaiheista. Samuel ja muut matkalaiset kertoivat rauhallisesti päällimmäiset asiat, ja kuningas kuunteli ja kyseli. Lopuksi hän ilmaisi ihmetyksensä ja sanoi, että tämä mullistaa kyllä kaikki heidän tähänastiset käsityksensä ja tässä on paljon sulatettavaa. Papit saattavat pitää matkalaisia Saatanan lähettiläinä ja vastarinta voi olla kova. Onneksi hän on kirkon pää, ylimmäinen pappi.

Myös hän kertoi päällimmäiset asiat maansa ja maailmansa asioista, mutta lähinnä hän lupasi, että matkalaiset pääsevät ammattilaisten puheille kaikissa asioissa, maantieteessä, kansoissa, historiassa, uskonnoissa, lääketieteessä, kaikissa tieteissä, kasveissa ja eläimissä.

Keskustelun ja ruokailun lopuksi kuningas nousikin ylös, jolloin hänen kiistämättömän arvovaltansa vetämänä kaikki muutkin nousivat kuin käskystä. Kuningas siirtyi arvokkaasti korokkeelle huoneen eteen, nosti oikean kätensä ja ilmoitti juhlallisesti:

”Minä Harosin valittu, Karbidin ja kaikkien maittemme kuningas, olen harkinnut yhteistä asiaamme, ja ilmoitan päätökseni tässä asiassa:

Meidän tulee perustaa tutkimusryhmiä, jotka vertailevat maailmojemme asioita kummankin osapuolen hyödyksi ja opiksi. Ryhmiä pitää olla kaikilta aloilta, tähtitieteestä, mytologioista ja uskonnoista, maantieteestä, kasvi- ja eläintieteestä jne. Ryhmien kokoonpanoa ja aiheita tarkemmin en tietenkään suoralta kädeltä pysty määräämään, joten visiiri, ylipappimme ja arvoisa vieraidemme päällikkö Samuel saavat miettiä asiaa tarkemmin. Ehdotuksen pitää tulla minulle huomen illalla, ja minä tutustun siihen neuvonantajieni kanssa ja nimitän tutkimusryhmät.

Näin tapahtukoon, koska minä olen Karbidin kuningas ja Harosin valittu. Vieraitamme en toki määrää, sopiiko tämä teille?”

Samuel vastasi heti innoissaan: ”Aivan erinomainen ehdotus, ja osoittaa teidän huomattavaa arvostelukykyänne, tilannetajua ja nopeaa päätöksentekokykyä. Tehdään ihmeessä juuri näin!”

Kuningatar kutsui vielä vieraat aamiaiselle, ja kuningas seurueineen poistui juhlallisesti kokoushuoneesta. Samoin vieraat lähtivät asumuksilleen.

Tutkimusryhmät

Visiiri, ylipappi ja Samuel löivät viisaat päänsä yhteen monissa kokoontumisissa illan ja aamun kuluessa ja ryhmien kokoonpano ja aiheet alkoivat hahmottua. Ylipapin nimi oli Krunks ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan, jossa oli jalokivin koristeltu rintakilpi ja kultainen vyö. Päässä hänellä oli turbaanin tapainen valkoinen kietaistu vaate ja siinä punainen jalokivi otsan päällä.

Keskustelut sujuivat hyvässä yhteisymmärryksessä, eikä pappi ollut ollenkaan niin ennakkoluuloinen kuin oltiin pelätty. Päinvastoin hän suorastaan säteili ihastusta ja uteliaisuutta.

Ryhmät muodostettiin matkalaisten koulutuksen mukaan, ja jokaiseen tuli pappi ja alan asiantuntijoita:

Samuelin ryhmä: Tähtitiede ja matematiikka. Samuelin lisäksi ryhmään kutsutaan paikallisia tähtitieteilijöitä ja pappi, jotka visiiri ja ylipappi nimittävät. Tähtitieteilijätkin olivat pappeja myös.

Rebekka: Eläimet ja kasvit. Paikallisia mukaan tietysti..

Pertti: Aineet ja nesteet kummassakin maailmassa. Ja toisena aiheena uskonnot, Pertin harrastuksen takia tähän ryhmään.

Kirsti: Yhteiskunnat ja ihmiset. Historia. Arkitehtuuri ja taide.

Hung: Maantiede.

Isabella: Lääketiede.

Tämä ehdotus täsmällisine nimineen jätettiin kuninkaalle. Kuningas sitten myöhemmin hyväksyi sen muutamin täydennyksin ja lisäsi, että visiiri ja ylipappi kiertävät kaikissa ryhmissä.

Kuningattaren aamiaisella

Kuningatar, Neri Neri, otti hovineitojensa kanssa vieraat vastaan palatsin suurenmoisessa puutarhassa, jonne oli katettu runsas aamiaispöytä puitten varjoon solisevan puron ja suihkulähteitten viereen.

Ensin käveltiin pienissä ryhmissä puutarhassa ja sitten istuttiin pöytään.

Neri Neri sanoi muutaman kohteliaan sanan kaikille ja keskustelua käytiin vierustoverien kanssa.

Kuningatar oli äärimmäisen kiinnostunut naisten asioista Telluksella ja kyseli loputtomasti Rebekkalta ja Samuelilta. Alfa 1:llä naiset ovat hieman alistetussa

asemassa, mutta kuitenkin kunnioitettuja ja arvostettuja, ja heillä on mahdollisuus kiivetä yhteiskunnallisessa arvonannossa kuinka korkealle vaan. Koulutusta saavat rikkaiden perheiden tyttäret. Joissakin yhteiskunnissa naiset ovat varsin sorretussa asemassa, ja ympärileikkaustakin esiintyy niin kuin maapallollakin oli vielä muutama vuosikymmen sitten.

Avioliitto solmitaan rakkausavioliittona, mutta vanhempien tulee se hyväksyä. Periaatteessa voi mennä naimisiin kenen kanssa vaan, mutta oman yhteiskuntaluokan puolisot ovat tietysti helpompia ymmärtää. Vanhemmat eivät täällä voi pakottaa ketään naimisiin, ja tämä koskee kuningastakin. Muissa kuin Karbidin alueella kyllä asiat voivat olla toisinkin.

Kaiken kaikkiaan tavat täällä vaikuttivat varsin sivistyneiltä ja oikeamielisiltä matkalaisten mielestä. Maan Egyptissä oli ollut kovempi ja ankarampi luokkayhteiskunta. Nykyäänhän yhteiskunta oli varsin oikeamielinen, vapaa ja tasa-arvoinen.

Vieraat hyvästelivät tyytyväisinä ja vatsa täynnä.

Ensimmäinen työryhmä. Tähtitiede

Visiiri kutsui Samuelin työryhmän kokoushuoneeseensa ja esitteli itsensä, ylipapin, papin ja tähtitieteilijät. Hän kertoi, etteivät he tienneet ollenkaan, mitä tähdissä ja planeetoissa oli, he olivat ajatelleet tähtiä vain valopisteinä tai jopa reikinä taivaankannessa. Oman aurinkonsa, planeettansa ja kuunsa he tunsivat ja osasivat erottaa ne tähdistä. Tähtitiedettä käytettiin vain aikojen määräämiseen, ja siinä he olivat varsin taitavia ja täsmällisiä.

Samuel kertoi, kuinka Telluksen tähtitieteen mukaan useimmat tähdet olivat periaatteessa samanlaisia kuin Alfa 1, ja jokaisella, tai melkein kaikilla oli oma planeettakuntansa. Hän kertoi aurinkokunnan planeettajärjestelmästä ja avaruusmatkoista siellä. Hän kertoi myös Alfa 1:n planeettajärjestelmästä tarkentavia tietoja isännille. Ja ennen kaikkea hän kertoi galakseista ja universumin kokonaisuudesta, mitkä asiat herättivät suurta ihmetystä. Myös hän näytti audiovisuaalisilla laitteilla ja hologrammeina kuvia avaruudesta. Tämä kaikki oli tietysti valtavan kiinnostavaa alfalaisten mielestä, eivätkä he väittäneet vastaan vaan tunnustivat matkalaisten ylemmyyden ja ottivat opikseen.

Sitten lähdettiin katsomaan observatoriota. Se oli läheisellä kukkulalla, ja sinne mentiin hevosvetoisilla vaunuilla. Tähtitieteilijät esittelivät ylpeinä laitteitaan. Kaikkien taivaan kappaleiden radat, paikat ja kulku oli tarkkaan kirjattu monenlaisiin kalentereihin, ja he pystyivät hyvin ennustamaan kevät- ja talvipäivän seisaukset ja vuosien, kuukausien, viikkojen ja päivien täsmälliset aikamäärät ja vaihtumisen. Auringonpimennyksiä he eivät pystyneet ennustamaan. Kaukoputkia ei ollut.

Samuel näytti kiikarillaan heille planeettojen näkymiä ja kaukaisia galakseja.

Takaisin kokoushuoneessa puhuttiin matematiikasta. Heillä oli geometriaa vain maanviljelyyn, rakentamisen tarpeisiin ja tähtien kulun laskemiseen, eikä Telluksen korkeammasta matematiikasta voinut antaa kuin yleiskuvan. Siinä on heillä vielä paljon opiskelemista, jos se nyt ylipäätänsä on mahdollista ja tarpeellista.

Eläimet ja kasvit

Rebekka kertoi laajasti maapallon eläimistöstä ja kasveista. Hän näytti kuvia ja videoita. Paikallisia filosofeja monien eläinten ulkomuoto nauratti kovasti. Samoin kävi Rebekkalle, kun hän näki Alfa 1:n moninaisia eliöitä, joita täytettyinä ja piirroksina esiteltiin. Yleisesti huomattiin, että lajeja oli paljolti samanlaisia, hevosia, leijonia, kettuja, kissoja jne., mutta ne olivat huomattavan erilaisia olomuodoltaan, aivan samoin kuin maassakin eri mantereilla ja saarilla. Aivan erilaisiakin lajeja oli, maassa olevia haikaloja ei Alfassa esimerkiksi ollut. Samoin maassa ei enää ollut hirmuliskoja, mutta muutamia pieniä lajeja Alfassa oli. Selvää myös oli, että alfalaiset eivät suinkaan tunteneet kaikkia planeettansa eläinlajeja, mutta tätä he eivät halunneet tunnustaa.

Kaikki oli hyvin mielenkiintoista, joten aika kului nopeasti ja kaikki olivat innoissaan. Eri eläinten uskonnollinen merkitys tuli esiin monessa yhteydessä, samoin alfalaisten pelot merihirviöitä ja hirmuliskoja kohtaan. Ilmeisesti jotkin hirviöt olivat vain mielikuvitusolentoja. Huomattavaa oli, että haukan tapainen lintu oli pyhä täällä niin kuin Egyptissäkin, ja karhuntapainen oli pyhä eläin pohjoisten kansojen keskuudessa.

Raportit tehtiin ja kumpikin osapuoli lähetti ne eteenpäin omillensa. Maapallolta saatiin myöhemmin ihastuneita kommentteja, ja paikallinen mastodontti oli maassa saanut lukuisia faneja.

Fysiikka ja kemia

Alfalaisten käsitys aineen olemuksesta oli hyvin samanlainen kuin antiikin maapallolla. Ilma, vesi, tuli ja maa olivat peruselementit, ja näillä yritettiin kaikkea selittää. Samat metallit, kupari, rauta jne. olivat täälläkin kaivostoiminnan kohteena. Teknologia myös oli samantapaista kuin Egyptissä; kaikenlaisia työkaluja, aseita, kankaita, taloja, temppeleitä, muistomerkkejä ja pyramideja osattiin laittaa ja rakentaa. Muistomerkit, temppelit ja pyramidit päätettiin tutkia vielä erikseen.

Maan fysiikka ja atomien jaksollinen järjestelmä menivät tietysti yli ymmärryksen paikallisille. Jotenkin Pertti osasi ne kansanomaistaa.

Keskustelu ei ollut kovin mielenkiintoista valtavan tasoeron tähden. Olisi pitänyt mennä koulun penkille, eli asioiden ymmärtäminen vaatisi alfalaisilta aikaa. Heidän tiedoillaan oli vain ikään kuin historiallista mielenkiintoa. Jokin kristallipallo tyyppinen vehje heillä oli, jolla sai aikaan ihmeellisiä vaikutuksia ihmisen aivoihin ja tavaroiden kuljetukseen, eikä Pertti ymmärtänyt sen toimintatapaa ja mekanismia. Hekin sanoivat saaneensa ne jumalilta eivätkä he tienneet miksi ne toimivat niin kuin toimivat.

Yhteiskunnat ja ihmiset

Kirsti kertoi lyhyesti maapallon ihmisten historiasta ja yhteiskunnista. Alfassa korkeakulttuuriset yhteiskunnat olivat ensimmäisten maanviljelysyhteiskuntien tasolla, suurten jokien suistoissa. Yhteiskunnat eivät olleet niin sotaisia kuin maapallolla olivat olleet, eikä myöskään mitään vedenpaisumusta ollut ollut. Kaikenlaisia alkuasukasyhdyskuntia myös oli ympäri planeettaa. Osa oli näiden sivistyskansojen tiedossa, osa oli tiedossa matkalaisten tutkimusretkien takia. Ihmisten olemus ja luonne oli samantapainen kuin maapallolla, rotuja oli monenlaisia, valkoinen rotu oli hallitsevin. Luonteeltaan ihmiset olivat rauhaarakastavia, eivät niin aggressiivisia kuin maapallolla. Roduilla oli selvä arvojärjestys, eikä sitä pidetty rasismina, vaan luonnollisena. Valkoiset oli korkein rotu, sitten keltaiset, sitten intiaanityyppiset, sitten mustat.

Näissä kaikissa asioissa on paljon yksityiskohtaista tutkimusta, jota työryhmä jatkoi ahkerasti.

Uskonnot

Mutta kiintoisimmaksi asiaksi muodostui eittämättä uskontojen tutkiminen. Kun työryhmä oli tutustunut vallitseviin uskontoihin, joissa ei sinänsä mitään ihmeellistä ollut, ne olivat samanlaisia kuin egyptiläisten, assyrialaisten ja babylonialaisten uskontojen variaatioita maapallollakin, vietiin Pertti henkilökohtaisesti joidenkin pappien toimesta vanhoihin kirjastohuoneisiin ja syviin luoliin haastattelemaan munkkeja. Ja samanaikaisesti alkoi yhteiskunnassa tapahtua jakaantumista, kun jotkut papit nousivat kapinaan ja pitivät muukalaisia vääräoppisina saatanan palvojina. Samoin oli alkanut rajalla hyökkäys maata vastaan. Näihin palaamme tietysti, mutta seurataan ensin Pertin seikkailua ja tutkimusretkeä.

Eräs papeista, nimeltään Millum, kertoi Pertille, että hänellä on tuttu pappi, munkki, joka asuu syvällä luolastossa, ja pystyy kertomaan Alfan uskonnoista enemmän kuin kukaan muu. Pertti kiinnostui tietysti asiasta, ja he lähtivät tapaamaan pappia.

Matka alkoi erään pääkaupungin temppelin alttarin takaa. Pertti otti mukaansa myös Isabellan, jolla ei ollut nyt tekemistä työryhmänsä kanssa. He varustautuivat kaikilla pienillä tietokoneilla, videolaitteilla, kartoilla, lampuilla, lääkelaukuilla, aseilla jne. Ruokaa ei tarvittu, koska isännät lupasivat tarjoilla, hätäpakkaus silti tietysti oli mukana. Alttarin takana alkoi pitkä valaistu käytävä, joka painui alaspäin ja mutkitteli. Seinät olivat kiveä, kivet olivat niin tarkkaan saumoitettu, että se tuntui mahdottomalta Alfan yhteiskunnan teknologiseen tasoon nähden. Samoin kaiverrukset seinissä oli tehty niin tarkasti, että se vaatisi nykyaikaisia maan teknologisia välineitä, joita ei pitäisi Alfassa olla. Näinhän on maapallollakin joissakin pyramideissa ja obeliskeissa ja myös Etelä-Amerikassa. Millum selitti, mitä kaiverruksissa kuvattiin ja kerrottiin. Pääasiassa oli kysymys entisten kuninkaiden sankariteoista ja jumalista, joista osa epäilyttävästi näytti lentäviltä lautasilta, ufoilta, ja näiden astronauteilta, niin kuin maassakin.

Käytävä päättyi kirjastohuoneeseen, jossa oli monessa suuressa salissa pergamenttikääröjä seinät täynnä. Myös metallilevyille oli kaiverrettu kirjoituksia, ja ohuita levyjä oli päällekkäin kirjan muodossa. Millum sanoi, että he tulevat munkin kanssa tänne takaisin, tämä esittelee heille kirjastoa. Matka jatkui uuteen käytävään, ja se laajeni tilavaksi huoneeksi, jonka seinillä oli tauluja ja silkkiverhoja ja seinän vierellä patsaita ihmisistä ja eläimistä. Salin perällä oli ovi, jonka luo mentiin. Ovi oli korkea, paksun näköinen ja kirjailtu ornamenteilla. Oveen kolkutettiin koputtimella, ja avaamaan tuli munkinkaapuinen mies. Hän toivotti vieraat kohteliaasti tervetulleiksi ja sanoi, että heitä jo odotetaan.